

त्तरम् । एतद्भूमयब्राह्मपक्षेऽप्यबावितत्वाद्वाच्यम् । दधि-
बद्धराक्षतमित्राद्यनेन दध्यादिमिश्रणमावश्यकम् । अक्षतो-
यवः “अक्षताञ्च यवाः प्रोक्ता रुद्धा धाना भवन्ति ते”इति
भद्रुनारायणशृङ्खलोषात् अतएव वच्यमाणच्छन्दोगपरिशिष्ट-
वच्चेऽक्षतमतुक्ता “संयोज्य यवकर्क्षुदीप्तिपरिति” निः-
सन्दिग्धस्तुक्तम् । स्वधावाचनप्रश्ननिष्ठतये नान्दीसुखाः
पितरः प्रीयन्तामित्युपदेशः । तत्र स्वधां वाचविष्य इति
पिण्डपक्षेऽप्यन्तः । अतएव तत्त्वित्तये दैव इति । देवपक्षे
नान्दीसुखाः पितरः प्रीयन्तामिति प्रश्नः । उत्तरञ्ज
प्रीयन्तामिति । ततः पिण्डपक्षे स्वधावाचनस्यानीयत्वे न
दृढप्रमातामहे यस्तेति चकारनिहेशेन च स्वधोच्यतामि-
तिवत् प्रत्येकप्रेव प्रीयन्तामिति इच्छेत् । प्रत्युत्तरञ्ज
अस्तु स्वधेति वत् तत्त्वेणैव प्रीयन्तामिति । अत्र नान्दी-
सुखाः पितरदृश्यादि नान्दीसुखेयः पिण्डभ्यः इति नि-
हेशेन च “नान्दीसुखं पिण्डगणमिति” विष्णुपुराणेन च
“मातामहेभ्यश्च तथा नान्दीसुखेभ्य एव चेति” ब्रह्मपुराणे
च नान्दीसुखपदशुतेस्तद्विशेषणविशिष्टस्यैवाभ्युदयिके देव-
त्वात् तत्त्वावापि प्रीयन्तामितिवक्त्रान्दीसुखेभ्यः प्रप्रिता-
महेभ्य इत्यादिवाचप्रसु” आ० त० रघु० । कृत्तोग्र० ‘कर्म-
दिष्टु त सर्वेषु मातरः सगणाधिपाः । पूजनीयाः प्रयत्नेन
पूजिताः पूजयन्ति ताः । प्रतिमासु च शुभ्रासु लिखिता
वा पटादिषु । अपि वाक्तपुरुषे नैवेद्यैच्च एष्यन्विष्टः ।
कुण्डलग्नां वसोधर्तां सप्त वारान् घतेन त । कारयेत्
पञ्च वारान् वा नातिनीचां नचोच्चिताम् । आयुष्मा-
निति शान्त्यर्थं जत्वा तत्र समाहितः । षड्भ्यः पिण्ड-
भ्यस्तदु चाङ्गदानमुपक्रमेत् । वशिष्ठोक्तविधिः वत्सो-
द्रष्टव्योऽत निरामिषः । अतःपरं प्रवच्यामि विशेष
इह यो भवेत् । प्रातरामन्त्रात् विप्रान् युग्माहृभय-
तस्थाया । उपवेश्य कुशान्दद्यात् कृजनूवे हि पाणिना”
सथा “निपातोन हि सव्यस्य जाहुनो विद्यते क्वचित् ।
सदा परिचरेऽन्नक्षया पिण्डनयत्र दैवत् । पिण्डभ्य इति
दत्तेषु उपवेश्य कुशेषु तान् । गोवनामभिरामन्त्य पिण्ड-
नर्थं प्रदापयेत् । नावापसव्यकरणं न पिण्डं तीर्थमि-
ष्यते । पाकाणां पूरणादेन दैवेनैव त कारयेत् ।
ज्येष्ठोत्तरकरान् युग्मान् कराप्रायप्रवित्वकान् । क्वत्वाच्चं
सम्भावत्य नैकैकस्याव दीयते । मधुमच्छिति वस्त्र
तिर्जपोऽशितुमित्यताम् । गायत्रवनन्तरं सोऽत्र सधुमन्त्र-
विवर्जितः । नवाश्वल्यु जपेदल कदाचित् पिण्डसंहि-

ताम् । अन्येव जपः कार्यः सोमसामादिकः शुभः ।
प्रकारोऽन्नस्य यस्त्र तिलवद्यवत्तथा । उच्चिष्टसन्धिष्ठौ
सोऽत्र लभ्येषु विपरीतकः । सम्पद्मिति वृप्ताः स्मः
प्रस्त्रानु विधीयते । सुमध्यमितिप्रोक्ते शेषमन्त्रं निर्व-
दयेत् । प्रागयेष्य दर्भेषु आद्यमामन्त्रं पूर्ववत् । अपः
क्षिपेन्द्रूलदेशेऽवनेन्द्रेति निस्तिलाः । दितीयञ्च लतो-
यञ्च सध्यदेशाय्येशयोः । मातामहप्रभृतोंस्तु एतेषामेव
वामतः । सर्वस्मादन्नसुर्ज्यत्वं व्यज्ञनैरुपसिच्च च । संयोज्य
यवकर्क्षुदीप्तिभिः प्राङ्गुलस्यितः । अवनेजनवत् पिण्डान्
दत्त्वा विल्पमाणकान् । तत्पात्रत्वालनेनाथ उनरम्भव-
नेजयेत् । उत्तरोत्तरदानेन पिण्डानामुत्तरोत्तरम् । भवे-
दध्यसाधरणामधोऽधः आङ्गकर्मसु । तत्त्वात् आङ्गेषु सर्वेषु
द्विभवत्स्वितरेषु च । मूलमध्यायदेशेषु ईषत्सक्तांश्च नि-
र्वपेत् । गम्भादोचिःक्षिपेत् दृश्यां तत्र आचामयेत् द्विजान् ।
अन्यत्वायेषएव स्यात् यवादिरहितो विधिः । इक्षिणा-
म्भवने देशे इक्षिणाभिमुखस्य त । इक्षिणायेषु दर्भेषु एषो-
ऽन्यत्वं विधिः स्तुतः । अथायभूमिमासिञ्चेत् सुषुप्रोच्चि-
तमस्तिति । शिवा आपः सन्त्विति च युग्मानेवोदकेन च ।
सौमनस्यमस्तिति च उप्यदानसनन्तरम् । अक्षतञ्जा-
रिष्टञ्जास्त्रिलक्षतानपि दापयेत् । अक्षयोदकदानन्तु
चर्वदानवदिष्टते । पृष्ठेषु निलं तत् कुर्याच्च चतुर्थ्या कदा-
चन । प्रार्थनासु प्रतिप्रोक्ते सर्वास्वेष द्विजोत्तमैः । पवि-
त्रान्तर्हितान् पिण्डान् सिञ्चेदुत्तानपातवत् । युग्मा-
नेव स्वस्तिवाच्यानञ्जुष्यहृण्यं सदा । कत्वा धूर्यस्य
विप्रस्य प्रणव्याहुत्रजेत्ततः” ।
अत्र षड्भ्य इति कीर्त्तनं कृन्दोगानां साहृपक्षनिरासार्थम्
अन्यवेदिनां त साहृपक्षाधिक्यमत्वात्सि “माहशाङ्गं
त पूर्वं स्यात् पितृणां तदनन्तरम् । ततो मातामहानाञ्ज
दृष्टौ भवेत् तथा” आ० त० शातापोत्तः
कृत्र त्रिवाभ्युदयिकं कर्त्तव्यं तद्विर्तिं निर० सि०
ब्राह्मे “जन्मन्यथोपनयने विवाहे युतकस्य च । पितृ-
क्षान्त्वीसुखान्नास तपयेद्विधिपूर्वकम् । वेदवतेषु चाधान
यज्ञपुरस्वनेषु च । नवाङ्गभोजने स्नाने जडाया: प्रथमार्तवे ।
देवारामतडागादिप्रतिडान्नत्सवेषु च । राजाभिषेके बाला-
द्वभोजने द्विष्टसंज्ञकान् । वनस्पाद्यान्नम् गच्छन् पूर्वोद्युःस्त-
धया पिण्डन् । पूर्वोक्तविधिना सम्यक् तपयेत् कर्मसिद्धये” ।
विष्णुपुराणे “वज्रोद्वाह्यप्रतिडासु सेखलाबन्धमोक्षयोः ।
प्रवजन्नदृष्टोत्तरेण द्विष्टाङ्गं समाचरेत्” बहुचारिका-